

April; og det er for saa vidt lige saa naturligt, at de, der skal afhænde Jorden, er indforstaaet med det Forhold. For de flestes Vedkommende finder de det ogsaa saa naturligt, at de ikke har følt sig foranlediget til at gøre Indvendinger derimod, det er, som sagt, kun ganske enkelte Tilfælde, der gør, at man har fundet Lovforslaget nødvendigt. Men selv om det kun er ganske enkelte Tilfælde, er Lovforslaget for saa vidt lige berettiget, og det glæder mig at se, at man i Folketinget har kunnet samle et saa stort Fler-tal derom, som Tilfældet har været.

Dersom der skulde være noget for mig betænkeligt ved dette Lovforslag, maatte det være, at der er Tale om Erstatning i visse Tilfælde. Jeg kan slet ikke tænke mig, at der i noget Tilfælde kan blive Tale om saadanne Ulemper, at Erstatningskrav i det hele kan anses for berettigede. Jeg tror, Erstatningskrav kun kommer til at betyde Indrømmelser, ikke til dem, der i og for sig lider nogen Uret, men til dem, der er mere umedgørlige og mere genstridige end andre, men jeg forstaar, at den højtærede Landbrugsminister har fundet det fornuftigt at tage denne Bestemmelse med som en Indrømmelse til den anden Side, og derfor skal jeg heller ikke gøre nogen Indvendning derimod udover disse Bemærkninger.

Det glæder mig, som sagt, at Lovforslaget har kunnet samle saa stort et Stemmetal om sig i det andet høje Ting. Jeg haaber, det skal kunne lykkes at gennemføre det saa betids, at Loven kan faa Betydning allerede i denne Vinter. Men naar jeg siger, det har glædet mig, at man har kunnet opnaa denne store Tilslutning, saa forbauser det mig i og for sig, at Forslaget fra enkelt Side har mødt en saa kraftig Modstand, som Tilfældet har været, en Modstand, der endogsaa begrundes med, at det er selve Ejendomsretten, der staar for Fald, dersom man gennemfører en lille Lejlighedslov som denne. Det forekommer mig, at de, der modsætter sig Lovforslaget med en saa kraftig Begrundelse, i Virkeligheden gør deres egen Sag en daarlig Tjeneste ved at skyde i den Grad over Maalet, og jeg vil derfor henstille til dem for deres egen Skyld at se lidt nærmere paa Sagen endnu en Gang og saa maaske komme til bedre Erkendelse. Men selv om der altsaa er delte Meninger om Lovforslaget, haaber jeg — Forslaget er jo i og for sig let at overse, det er ikke nogen indviklet Historie i den Forstand —, at

det skal lykkes at gennemføre det i Løbet af forholdsvis kort Tid af Hensyn til dem, der allerede til Foraaret skal til at oprette Hjem paa den Jord, der skal afstaas til den Tid.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse i det høje Ting.

Piper: Jeg maa først udtale min Beklagelse over, at den højtærede Landbrugsminister har fundet det betimeligt at fremsætte dette Forslag; jeg tror, det havde været nok saa godt, om det slet ikke var fremkommet. Det er jo en kendt Sag, at det er et enkelt eller et Par enkelte Tilfælde, der er Skyld i, at dette Forslag har set Dagens Lys, og det havde været bedre, om man havde ladet være med at paastaa en Ret, man ikke havde. Med denne Paa-stand fra Ministeriets Side maatte det jo ende, som det gjorde, nemlig saaledes, at Ministeriets Krav blev afvist af Domstolene. Nu vil man altsaa søge, efter at man har tabt Sagen ved Retten, at gøre det paa-tænkte Retsbrud lovligt. Efter den gældende Lov er Forholdet jo da ikke saadant, at naar en Mand har købt en Ejendom, kan han gaa ind og foretage sig, hvad han vil, paa Ejendommen før den Dag, Køber og Sælger er blevet enige om, at Ejendommen skal overtages, og den sanne Lovregel maa vel gælde for Staten. Skal andet ske, maa det være fastslaaet i Købekontrakten, eller det maa ske ved Velvillie fra Sælgerens Side. Skal vi nu her indføre en ny Retspraksis, eller er det kun Staten, der skal have en Brugsret uden Vederlag? Ejeren har jo Byrderne af Ejendommen, saa længe han ikke har overdraget den til den nye Ejer, altsaa i dette Tilfælde Staten, og ifølge Forslagets § 1 skal Statens Jordlovsudvalg „fra 1. November i det fore-gaaende Aar være berettiget til sammen med vedkommende Husmandsbrugskommission og Landinspektør at foretage den til Udstykningens Planlægning fornødne Besigtigelse af Jordene“ — det er nu ikke saa slemt, at de ser paa den —, „hvorhos Landinspektøren skal have Adgang til at foretage de i Anledning af Udstykningens nødvendige Arbejder i Marken“; og i § 3 bestemmes, at den nye Bruger efter 1. Januar kan begynde at foretage hensigtsmæssig Dyrkning af Jorden. Det er ikke udelukket, at disse Bestemmelser kan afstedkomme baade Gene og Konflikter med den tidligere Ejer eller Bruger af Jorden. I den Betænkning, der blev afgivet af det